ROK XXXVII. NUMER 7.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Lwów, dnia 25 lipca 1933 r.

TREŚĆ:

1. Organizacja obwodowych władz szkolnych str. 202.
2. Wykonanie postanowień art. 3, 25 i 51 ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli str. 203.
3. Zgłaszanie praw emerytalnych z tytułu służby w państwach zaborczych str. 204.
4. Zaliczanie pracy w b. państwie rosyjskiem do wysługi emerytalnej str. 210.
5. Likwidacja b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności str. 211.
6 Wydobywanie dokumentów z Z. S. R. R. str. 212.
7. Korespondencja urzędów zagranicznych R. P. z władzami i urzędami krajowemi str. 214.
8. Zwrot kosztów przesiedlenia funkc. państw. przeniesionych w stan spoczynku str. 215.
9. Uchylenie przepisów o zwrocie opłat szkolnych str. 218.
10. Znaczki pocztowe do opłaty urzędowych przesyłek listowych str. 219.
11. Wykonywanie kontroli państwowej str. 219.
12. Popieranie prac Pol. Komitetu Normalizacyjnego str. 220.
13. Dodatki na mieszkanie dla nauczycieli szkół powszechnych str. 221.
14. Legitymacje służbowe dla nauczycielek w stanie pozasłużbowym str. 222.
15. Wynagrodzenie dyrektorów za oddziały równoległe str. 223.
16. Dodatek dyrektorski dla p. o. kierowników gimnazjów i zakładów kształcenia nauczycieli str. 223.
17. Wynagrodzenie za czynności niezwiązane ze stanowiskiem str. 223.
18. Dodatek ekonomiczny str. 224.
19. Wybór i zmiany podręczników szkolnych str. 224.
20. Ulgi kolejowe dla młodzieży szkół dokształcających zawodowych str. 225.

Organizacja szkół (uprawnienia pryw. gimnazjów i zakładów kształcenia nauczycieli na r. 1933/34) str. 226.

Ruch służbowy str. 229.

Konkursy str. 233.

Ogłoszenia: Pieczęcie pastw. komisyj egzaminów nadzwyczajnych str. 233. Zaginięcie pieczęci str. 234. Nabywanin drzewa opałowego w lasach państw. str. 234. Wydzierżawianie ogrodów szkolnych str. 234.

Książki, czasopisma: Książki do bibljotek str. 234.

1.

Organizacja obwodowych władz szkolnych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4-go lipca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 389).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17-go marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Dla celów administracji w zakresie wychowania przedszkolnego i szkolnictwa powszechnego oraz w zakresie opieki nad oświatą pozaszkolną dzieli się okręgi szkolne na obwody szkolne.

Art. 2. Obwód szkolny obejmuje jeden lub więcej powiatów administracji ogólnej.

Podziału okręgów szkolnych na obwody szkolne oraz oznaczenia siedziby inspektora szkolnego dokonywa Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego drogą rozporządzeń.

Art. 3. Na czele obwodu szkolnego stoi inspektor szkolny, który reprezentuje powierzony mu dział oświaty.

Inspektor szkolny podlega bezpośrednio kuratorowi okręgu szkolnego.

Inspektor szkolny jest w obwodzie szkolnym władzą szkolną pierwszej instancji w zakresie organizacji, kierownictwa i nadzoru pedagogicznego i administracyjnego nad publicznem szkolnictwem powszechnem i wychowaniem przedszkolnem.

Inspektor szkolny pełni nadto nadzór nad prywatnemi szkołami powszechnemi i nad prywatnemi zakładami wychowania przedszkolnego w zakresie zleconym mu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; sprawuje on również opiekę nad oświatą pozaszkolną.

Art. 4. Organem inspektora szkolnego dla realizowania zadań i załatwiania spraw, należących do jego zakresu działania, jest inspektorat szkolny. W skład inspektoratu wchodzą w odpowiedniej liczbie pracownicy pedagogiczni i administracyjni.

Art. 5. Organizację wewnętrzną inspektoratów szkolnych i tryb ich urzędowania, zakres działania i kompetencje inspektora szkolnego, ustala rozporzadzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia [1]).

---

[1]) 8-go lipca 1933 roku.

Równocześnie tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach uregulowanych rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz;* Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki;* Minister Spraw Zagranicznych: *Beck;* Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy;* Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki;* Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski;* Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow - Klukowski;* Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki;* Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz;* Minister Opieki Społecznej: *Hubicki;* Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

2.

Wykonanie postanowień art. art. 3, 25 i 51 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 28 lutego 1933 r.

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5, poz. 95).

Na podstawie art. art. 3, 25, 51 i 98 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873), zarządzam, co następuje:

§ 1 *(do art. 3).* Upoważnia się: 1) kuratorów okręgów szkolnych (wojewodę śląskiego i wizytatora Liceum Krzemienieckiego) — do mianowania nauczycieli szkół bezpośrednio im podległych, oraz kierowników szkół pośrednio im podległych,

2) inspektorów szkolnych — do mianowania nauczycieli podległych im szkół z pośród kandydatów, zakwalifikowanych przez właściwego kuratora okręgu szkolnego (wojewodę śląskiego).

§ 2 *(do art. 25).* Upoważnia się: kuratorów okręgów szkolnych (wojewodę śląskiego i wizytatora Liceum Krzemienieckiego) tudzież inspektorów szkolnych — do udzielania zezwoleń na przyjęcie zajęć ubocznych nauczycielom, kierownikom i dyrektorom szkół bezpośrednio im podległych. Osobna instrukcja określi zasady udzielania tych zezwoleń jakoteż rodzaje zajęć ubocznych, których wykonywanie nie będzie wymagało indywidualnych zezwoleń.

§ 3 *(do art. 51).* Upoważnia się: 1) kuratorów okręgów szkolnych (wojewodę śląskiego i wizytatora Liceum Krzemienieckiego) — do przenoszenia na własną prośbę: a) nauczycieli szkół bezpośrednio im podległych, b) tych nauczycieli szkół pośrednio im podległych, którzy proszą o przeniesienie do innego powiatu, c) nauczycieli szkół bezpośrednio i pośrednio podległych, którzy proszą o przeniesienie do innego okręgu szkolnego; w tym wypadku przeniesienie następuje po uprzedniem porozumieniu się właściwych kuratorów, a zarządza je kurator tego okręgu szkolnego, do którego nauczyciel zostaje przeniesiony.

2) inspektorów szkolnych — do przenoszenia na własną prośbę nauczycieli podległych im szkół w obrębie powierzonego im powiatu.

§ 4. Upoważnia się kuratorów okręgów szkolnych (wojewodę śląskiego, wizytatora Liceum Krzemienieckiego) — do przenoszenia nauczycieli szkół bezpośrednio lub pośrednio im podległych oraz kierowników publicznych szkół powszechnych z następujących względów organizacyjnych:

1) ustalenia stopnia organizacyjnego szkoły w związku z przebudową ustroju szkolnictwa na zasadzie ustawy z dnia 11 marca 1932 r.,

2) zmiany stopnia organizacyjnego szkoły,

3) innych zmian w organizacji szkoły, które mają bezpośredni wpływ na zmniejszenie się liczby stanowisk nauczycielskich w danej szkole,

4) doboru grona nauczycielskiego z odpowiedniemi kwalifikacjami dodatkowemi i specjalnemi do nauczania w wyższych oddziałach,

5) zmiany języka nauczania.

§ 5. Upoważnia się kuratorów okręgów szkolnych (wojewodę śląskiego i wizytatora Liceum Krzemienieckiego) tudzież inspektorów szkolnych — do przydzielania nauczycieli — za ich zgodą — do służby w innej szkole. Zarządzenie o czasowem przydzieleniu wydaje: a) właściwy inspektor szkolny — gdy nauczyciel podległej mu szkoły ma być przydzielony do innej również jemu podległej szkoły, b) kurator okręgu szkolnego — w innych wypadkach.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia [1]).

Minister W. R. i O. P.: (—) **J. Jędrzejewicz.**

3.

Zgłaszanie praw emerytalnych z tytułu służby w państwach zaborczych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 54 z dnia 19 kwietnia 1933 r. (BP. 5294/33) w sprawie wykonania art. 4 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5, poz. 101).

Ministerstwo W. R. i O. P. podaje poniższy okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12 kwietnia 1933 r. Nr. D. I. 19025/Em/33 do wiadomości i ścisłego stosowania.

Z uwagi na doniosłość spraw, które okólnik ten reguluje zechcą Kuratorja. Rektoraty, podać do wiadomości wszystkim profesorom, nauczycielom i funcjonarjuszom państwowym podległych sobie szkół, władz i urzędów przepisy zawarte w par. 1 do 6 i par. 10 okólnika, a to w celu uniknięcia w przyszłości skarg i zażaleń ze strony osób interesowanych, szczególnie zaś pozostających w służbie poza granicami Państwa, że skutkiem nieświadomości obowiązujących przepisów i niezawiadomienia ich o sposobie i terminie składania zgłoszeń, utraciły prawa emerytalne z tytułu służby w b. państwach zaborczych.

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

---

[1]) 30-go maja 1933.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12 kwietnia 1933 r. L. D. I. 19025/Em/33.

W celu wykonania art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) [1]) oraz ustalenia jednolitego trybu postępowania przy wydawaniu określonych tam orzeczeń Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Część I.

Par. 1. Kto jest obowiązany do zgłaszania. Do zgłaszania swych praw emerytalnych z tytułu służby w państwach zaborczych są obowiązani wszyscy stali i prowizoryczni funkcjonarjusze państwowi oraz zawodowi wojskowi, którzy przed wstąpieniem na służbę w Państwie Polskiem pełnili w państwach zaborczych służbę, podlegającą zaliczeniu do wysługi emerytalnej w myśl art. 81 i 84 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. poz. 380) i pozostawali w służbie w dniu 1 kwietnia 1932 r. t. j. w dniu wejścia w życie pomienionej ustawy z 18 marca 1932 r., bądź też zostali do niej przyjęci po dniu 1 kwietnia 1932 r., ale przed dniem 1 stycznia 1934 r.

Obowiązek zgłoszenia ciąży również na funkcjonarjuszach państwowych, zawieszonych w służbie oraz pozostających w stanie nieczynnym (rozporządzalności) lub na urlopie bezpłatnym.

Obowiązek zgłoszenia praw dotyczy funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, ubiegających się o doliczenie służby, wspomnianej w ustępie pierwszym, bez względu na to, czy służbę tę zgłaszali już kiedykolwiek, czy to w szczególności przy sposobności ustalenia dodatku za wysługę lat na zasadzie ustaw uposażeniowych z 13 lipca 1920 r. lub na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r., czy też przy sposobności wypełniania arkuszy spisowych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 4 listopada 1932 r., czy wreszcie ubiegając się w swoim czasie o ustalenie wysługi emerytalnej w czasie czynnej służby państwowej.

Funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy pełnili służbę w państwach zaborczych, nie zwalnia od obowiązku zgłoszenia tej służby okoliczność, że jest ona odnotowana w wykazie służbowym, a odpowiednie dokumenty znajdują się w aktach osobowych, gdyż sam fakt posiadania przez władzę dokumentów czy ich odpisów, stwierdzających służbę funkcjonarjusza państwowego lub zawodowego wojskowego w państwie zaborczem, nie czyni zadość wymaganiom art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r., artykuł ten bowiem wymaga kategorycznie zgłoszenia praw, posiadanie zaś dokumentów może tylko uwalniać interesowaną osobę od obowiązku ponownego przedkładania dowodów, ale samo przez się nie stanowi zgłoszenia.

Par. 2. Kto nie jest obowiązany do zgłaszania. Nie tracą swych praw z tytułu służby w państwach zaborczych, mimo niezgłoszenia tych praw osoby, z któremi stosunek służbowy został lub zostanie rozwiązany przed dniem 1 stycznia 1934 r.

Również nie są obowiązane do zgłaszania swych praw z tytułu służby w państwach zaborczych osoby, z któremi przed dniem 1 kwietnia 1932 r. rozwiązano stosunek służbowy, a następnie przyjęto je ponownie

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 337.

do służby (reaktywowano), jeżeli przy poprzedniem rozwiązaniu stosunku służbowego przyznano im zaopatrzenie emerytalne, zaliczając do wysługi służbę zaborczą.

Par. 3. Co winno zawierać zgłoszenie. W zgłoszeniu należy podać: w jakiem państwie zaborczem, w jakich działach służby i urzędach i na jakich stanowiskach była pełniona zgłoszona służba, oraz na jakich dokumentach opiera się zgłoszenie; w zgłoszeniu należy również wskazać dokładne daty rozpoczęcia i ukończenia danej służby. Zgłoszenia nie odpowiadające tym warunkom nie będą rozpatrywane.

Prawa emerytalne z tytułu służby w państwach zaborczych będą rozpatrywane tylko w zakresie zgłoszenia, niezgłoszenie przeto jakiegoś okresu służby uniemożliwi następnie zaliczenie go do wysługi emerytalnej, nawet gdyby okres ten był odnotowany w wykazie służbowym i udowodniony znajdującemi się w aktach lub złożonemi przy zgłoszeniu dokumentami.

Par. 4. Udowodnianie zgłaszanych praw. Wraz ze zgłoszeniem winno nastąpić udowodnienie praw z tytułu służby w państwach zaborczych przez złożenie oryginalnych dokumentów, lub ich urzędowych odpisów, stwierdzających daną służbę, w braku zaś tych dokumentów — przez złożenie pisemnego zeznania co najmniej dwóch wiarogodnych świadków, którzy ze zgłaszającym pozostawali równocześnie na służbie w tym samym urzędzie lub oddziale; własnoręczność podpisów świadków powinna być urzędowo potwierdzona.

Jeżeli natomiast potrzebne dowody zgłaszanej służby znajdują się już w aktach osobowych, wystarczy powołać się na nie.

Par. 5. W jakim terminie należy zgłaszać swe prawa i składać dokumenty. Zgłoszenie praw winno nastąpić w nieprzekraczalnym terminie przed dn. 1 stycznia 1934 r. Po tym dniu nie będą również przyjmowane żadne dodatkowe ani uzupełniające zgłoszenia. Niezgłoszenie w tym terminie powoduje bezwzględnie utratę prawa do zaliczenia służby zaborczej do wysługi emerytalnej.

Udokumentowanie zgłoszenia winno nastąpić w zasadzie również przed dn. 1 stycznia 1934 r. Przekroczenie jednak tego terminu może być wyjątkowo uwzględnione, jeżeli samo zgłoszenie praw zostało dokonane przed dn. 1 stycznia 1934 r., a opóźnienie w złożeniu dokumentów zostało wywołane okolicznościami niezależnemi od woli zgłaszającego. W żadnym jednak przypadku dokumenty nie mogą być składane po dniu 31 grudnia 1935 r.

Par. 6. Dokąd należy wnosić zgłoszenia. Zgłoszenia wraz z dokumentami należy wnosić do swych bezpośrednich władz przełożonych.

Część II.

Par. 7. Tryb postępowania władz skarbowych. W myśl art. 10 ustawy z dn. 18 marca 1932 r. i art. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 3 października 1932 r. (Dz. U. R. P. poz. 735) orzecznictwo w sprawach emerytalnych funkcjonariuszów cywilnych wszystkich działów administracji państwowej należy od dnia 1 listopada 1932 r. do wyłącznej kompetencji władz skarbowych. Orzecznictwo w sprawach emerytalnych zawodowych wojskowych pozostaje nadal w kompetencji władz wojskowych w porozumieniu jednak z właściwemi władzami skarbowemi.

W związku z tem ustala się następująco kompetencję władz skarbowych w zakresie wydawania orzeczeń, przewidzianych w pomienionym art. 4 ustawy z dn. 18 marca 1932 r.

a) Ministerstwo Skarbu wydaje orzeczenia w przedmiocie praw emerytalnych zaborczych wszystkim funkcjonarjuszom cywilnym, zatrudnionym etatowo we władzach naczelnych i centralnych, sędziom i prokuratorom Sądu Najwyższego, sędziom Najwyższego Trybunału Administracyjnego oraz wszystkim funkcjonarjuszom państwowym IV st. sł. i wyższych, niezatrudnionych we władzach naczelnych i centralnych;

b) Izba Skarbowa I. we Lwowie wydaje orzeczenia funkcjonarjuszom V st. sł. i niższych stopni oraz pozostałym sędziom i prokuratorom, zatrudnionym we władzach i urzędach na terenie dzielnicy Małopolskiej;

c) Izba Skarbowa w Poznaniu wydaje orzeczenia funkcjonarjuszom V st. sł. i niższych stopni oraz pozostałym sędziom i prokuratorom, zatrudnionym we władzach i urzędach na terenie dzielnic Wielkopolskiej i Pomorskiej;

d) Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) w Katowicach wydaje orzeczenia funkcjonarjuszom V st. sł. i niższych stopni oraz pozostałym sędziom i prokuratorom, zatrudnionym we władzach i urzędach na terenie dzielnicy Śląskiej, wreszcie

e) Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie wydaje orzeczenia funkcjonarjuszom państwowym V st. sł. i niższych stopni oraz pozostałych sędziów i prokuratorów. zatrudnionym we władzach i urzędach na terenie pozostałych dzielnic Polski.

Funkcjonarjuszom, delegowanym czasowo do służby w innych władzach, sądach i urzędach wydają orzeczenia te władze skarbowe, któreby były właściwe w przypadku, gdyby delegacja nie miała miejsca.

W stosunku do zawodowych wojskowych orzeczenia wydają:

Oficerom: Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, a

Szeregowym: właściwy Dowódca Okręgu Korpusu w porozumieniu z właściwą władzą skarbową II instancji.

Par. 8. P o s t ę p o w a n i e w s t ę p n e. Zarządza się następujący tryb wnoszenia zgłoszeń przez funkcjonarjuszów cywilnych oraz postępowania przy rozpatrywaniu tych zgłoszeń przez władze:

Władza, do której zgodnie z par. 6 interesowana osoba wniesie zgłoszenie, winna odnotować na niem dokładną datę wniesienia, gdyż data ta w myśl par. 5 będzie m. i. decydować o skuteczności zgłoszenia.

Następnie, o ile władzą tą jest władza I instancji, przesyła ona zgłoszenie wraz z dokumentami, dołączonemi do zgłoszenia lub znajdującemi się w aktach: do swej władzy przełożonej, t. j. władzy resortowej II instancji. Ta zaś ostatnia, o ile chodzi o funkcjonarjusza IV st. sł. lub wyższego przedkłada zgłoszenie władzy resortowej III instancji.

W ten sposób postępowanie wstępne dla orzecznictwa z art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r. należy do władz naczelnych i centralnych dla osób, wymienionych w par. 7 lit. a. niniejszego zarządzenia, oraz do władz II instancji — dla wszystkich innych funkcjonarjuszów.

Władze, do których należy postępowanie wstępne, po otrzymaniu zgłoszeń winny porównać je z danemi, zawartemi w dokumentach, a gdyby się okazało, że zgłoszone okresy nie pokrywają się z temi danemi albo też, że dowody, na które interesowana osoba powołuje się w zgłoszeniu, są niewystarczające, obowiązane są zawiadomić o tem interesowanego i wezwać go do usunięcia braków

względnie udzielenia wyjaśnienia w terminie, który należy zakreślić odpowiednio do potrzeby zachodzących okoliczności.

Termin, wyznaczony na dodatkowe złożenie dokumentów, może być przedłużony, jeżeli interesowany jeszcze przed upływem tego terminu zawiadomi władzę o niemożności jego dotrzymania i wykaże następnie przy składaniu dowodów, że opóźnienie nastąpiło nie z jego winy.

Par. 9. Wydawanie orzeczeń. Gdy czynności wstępne są ukończone i można już wydać orzeczenie, albo gdy termin wyznaczony na dodatkowe złożenie dokumentów upłynął, władza resortowa przesyła kompletne akta sprawy właściwej władzy skarbowej (par. 7, lit. a — e), to jest: władze naczelne i centralne — Ministerstwu Skarbu, a władze i urzędy II instancji — właściwej izbie skarbowej.

Władze skarbowe wydają zkolei orzeczenia, według wzoru następującego:

. . . .
(nazwa władzy skarb.)
L. . . . . . .

data . . . .

Do

Pana . . . .
. . . .
w . . . .

Załatwiając podanie, wniesione w dniu . . . . do . . . . (nazwa władzy skarb.) na podstawie art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. poz. 239) orzeka, że zgłoszony przez Pan . . . . okres . . . . . służby, pełnionej w państwie zaborczem . . . . od dnia . . . . do dn. . . . . podlega zaliczeniu do wysługi emerytalnej na zasadzie postanowień art. 81 (84) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1931, poz. 380); zgłoszon. . . . natomiast przez Pan . . . okres . . . . służby od dn. . . . . . . do dn. . . . . . . nie podlega . . . zaliczeniu do wysługi emerytalnej na zasadzie powoła . . . . artykuł . . . . . ustawy emerytalnej, ponieważ . . . .
(pouczenie o środku prawnym)

Podpis . . . .

(Odcisk pieczęci)

W orzeczeniach, wydawanych przez władze skarbowe II instancji, należy pouczyć, że od danego orzeczenia służy w myśl art. 82 i 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. poz. 341) odwołanie do Ministerstwa Skarbu w ciągu dni 14-stu od doręczenia orzeczenia za pośrednictwem władzy skarbowej, która wydała zaskarżone orzeczenie.

Orzeczenia, wydane przez Ministerstwo Skarbu, są natomiast ostateczne w administracyjnym toku instancyj i mogą być zaskarżone tylko do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Oryginały orzeczeń władzy skarbowej, określające prawa w myśl art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r. przesyła władza skarbowa właściwej władzy resortowej celem doręczenia, zwraca otrzymane akta sprawy i dołącza odpis orzeczenia dla przechowania w aktach osobowych.

Dowód doręczenia oryginału orzeczenia należy przechowywać również w aktach osobowych.

Par. 10. Odwołania. Odwołania od orzeczeń władz skarbowych II instancji do Ministerstwa Skarbu powinny być wnoszone za pośrednictwem tej władzy, która zgodnie z par. 8 jest powołana do uskutecznienia czynności wstępnych. Władza ta dołącza do odwołania odpowiednie akta i przesyła je właściwej władzy skarbowej, celem przedstawienia odwołania Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia.

Wniesienie jednak przez interesowaną osobę odwołania wprost do władzy skarbowej z pominięciem wskazanego wyżej trybu postępowania nie może pociągać za sobą dla tej osoby żadnych ujemnych skutków prawnych.

Par. 11. Wypadki szczególne. W przypadku, gdy po wniesieniu zgłoszenia, ale przed 1 stycznia 1934 r. stosunek służbowy z danym funkcjonarjuszem państwowym lub zawodowym wojskowym zostanie rozwiązany (np. przez jego śmierć), postępowanie. wszczęte z mocy art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r., umarza się, a jego prawa emerytalne z tytułu służby w państwie zaborczem rozpatruje się w normalnym toku postępowania emerytalnego.

W przypadku, gdy po wniesieniu zgłoszenia, ale przed doręczeniem orzeczenia, wydanego w I instancji z mocy art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r. stosunek służbowy z danym funkcjonarjuszem lub zawodowym wojskowym zostanie rozwiązany po 31 grudnia 1933 r. (np. przez jego śmierć), należy postępowanie, wszczęte z mocy art. 4 ustawy z 18 marca 1933 r. połączyć ze zwykłem postępowaniem emerytalnem; zgłoszone zaś przez niego prawa emerytalne z tytułu służby w państwie zaborczem rozpatrzeć łącznie z prawami z tytułu służby państwowej polskiej.

W przypadku, gdy stosunek służbowy z danym funkcjonarjuszem państwowym lub zawodowym wojskowym zostanie rozwiązany po doręczeniu mu orzeczenia, wydanego z mocy art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r. postępowanie, przewidziane w tym artykule, nie ulega umorzeniu w razie wniesienia przez interesowanego odwołania lub skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, właściwe jednak władze skarbowe, wydając w związku z rozwiązaniem stosunku służbowego z daną osobą dekret emerytalny, oprą się przy orzekaniu o uprawnieniu interesowanego m. i. na orzeczeniu, wydanem ostatnio z mocy art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r., nie biorąc pod uwagę okoliczności, czy od orzeczenia tego zostało wniesione odwołanie lub skarga. W przypadku zaś, gdy następnie władza odwoławcza lub Najwyższy Trybunał Administracyjny uwzględni odwołanie lub skargę, władza skarbowa, która wydała dekret emerytalny, wznowi postępowanie w trybie art. 95 lit. a i 96 pkt. 1 lub 2 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem i wyda nowy dekret emerytalny z mocą wsteczną.

Za Ministra Skarbu: (—) *L. Kozłowski.* Podsekretarz Stanu.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 351 z dnia 22-go czerwca 1933 r. (BP 15253/33) w sprawie wykonania art. 4 ustawy z dnia 18-go marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239).

Ze względu na to, że postanowienia powyższego okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 54 z dnia 19-go kwietnia 1933 w sprawie wykonania art. 4 ustawy z dnia 18-go marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) dotyczą olbrzymiej rzeszy nauczycieli, oraz innych funkcjonarjuszów

państwowych, pełniących służbę na terenie Okręgu Szkolnego Lwowskiego, Kuratorjum podaje następujące wskazówki dotyczące trybu postępowania:

1) O obowiązku zgłaszania w terminie do dnia 31-go grudnia 1933 roku praw emerytalnych z tytułu służby w państwach zaborczych zawiadomią Dyrekcje, Rady Szkolne Powiatowe, Rada Szkolna Miejska we Lwowie, wszystkich dyrektorów, kierowników, inspektorów szkolnych, profesorów, pomocnicze siły, nauczycieli, instruktorów, urzędników i niższych funkcjonarjuszy i umożliwią im zaznajomienie się z treścią powyższego okólnika, oraz odbiorą od nich następujące oświadczenie:

„Oświadczam, że okólnik Nr. 54 Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 19-go kwietnia 1933 r. w sprawie wykonania art. 4 ustawy z dnia 18-go marca 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) został mi przedstawiony do przejrzenia oraz że z treścią tegoż okólnika się zaznajomiłem".

. . . .

(Miejscowość) (data)

. . . .

(podpis i charakter służbowy).

Oświadczenie takie odebrać również należy od funkcjonarjuszów, pozostających na urlopach bezpłatnych, pozostających w służbie poza granicami Państwa oraz od nauczycielek, pozostających w stanie pozasłużbowym.

Obowiązek zgłaszania praw emerytalnych z tytułu służby zaborczej nie dotyczy emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych.

2) Oświadczenie powyższe należy przedłożyć Kuratorjum zbiorowo (jednem sprawozdaniem) w terminie do dnia 30-go września 1933 r.

3) Na wnoszonych podaniach zechcą Rady Szkolne, Dyrekcje, wycisnąć pieczęć, stwierdzającą dokładnie datę wniesienia podania.

4) Wszystkich funkcjonarjuszów pouczyć należy, ażeby do podań dołączyli bądźto oryginalne dokumenty, bądźto uwierzytelnione odpisy, stwierdzające dokładnie przebieg służby zaborczej.

5) Wniesionych podań nie należy zbytnio przetrzymywać w tamt. biurach, lecz przedkładać możliwie rychło Kuratorjum.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego: *L. Jus.* wr. p. o. Naczelnika Wydz.

4.

Ustalenie zaliczalności pracy w b. państwie rosyjskiem do wysługi emerytalnej.

Okólnik Min. W. R. i O. P. z dnia 2-go maja 1933 (BP. 3945/33).

Nr. B. P. 17035/33. W związku z wątpliwościami, nasuwającemi się przy wypełnianiu rubryki 5 c) i d) kart ewidencyjnych, a mianowicie: czy do stwierdzenia zaliczalności do wysługi emerytalnej nauczycieli szkół powszechnych, ich służby zaborczej na zasadzie art. 81 ustęp 1, względnie art. 97 ustawy emerytalnej z dnia 11-go grudnia 1923 r. potrzebne jest przedkładanie przez tych nauczycieli dowodów, że za czas służby zaborczej opłacili składki emerytalne. Ministerstwo W. R. i O. P. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo tegoż Ministerstwa z dnia 13-go marca 1933 r. Nr. D. I. 1890/Em/33) wyjaśnia co następuje:

Zaliczalność do wysługi emerytalnej służby w b. państwie zaborczem uzależnia art. 81, ust. 1, ustawy emerytalnej z dnia 11-go grudnia 1923 (Dz. U. R. Nr. 42, poz. 380 z roku 1931), zmienionej ustawą z dnia 18-go marca 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239), od tego, czy w myśl odnośnych przepisów emerytalnych państwa zaborczego zaliczalne lata podlegały zaliczeniu do emerytury zaborczej. Gdy przeto policzalność lat do wysługi emerytalnej według ustaw emerytalnych zaborczych nie nasuwa wątpliwości, nieusprawiedliwionem byłoby żądanie dodatkowego stwierdzenia przez funkcjonarjusza, że opłacał składki emerytalne, potrącanie których z uposażenia należało do obowiązków bezpośredniej władzy wypłacającej to uposażenie. W wypadkach zaś wątpliwych, które będą należały raczej do wyjątków, wyjaśnień w konkretnej sprawie co do opłacania składek emerytalnych z tytułu służby zaborczej, jeśli chodzi o teren b. Kongresówki, winna udzielić na żądanie władz skarbowych, Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie, w posiadaniu której znajdują się księgi kontowe b. członków Stowarzyszenia Emerytalnego b. Królestwa Polskiego.

Odnośnie dowodów, wystarczających dla stwierdzenia służby zaborczej, pierwszeństwo przyznać należy dokumentom oryginalnym, pochodzącym od władz zaborczych, jako to: wykazy stanu służby, należycie sporządzone zaświadczenia z przebiegu służby i t. d. względnie notarjalnie uwierzytelnionym odpisom tych dokumentów. Z braku takich dokumentów należy przyznać znaczenie dowodów zeznaniom wiarogodnych świadków, złożonym w formie przewidzianej § 33 p. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26-go marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 320).

Dla stwierdzenia, czy praca zawodowa w państwie zaborczem. w szczególności służba państwowa, w razie jej niezaliczalności z art. 81 ustawy emerytalnej, podlega zaliczeniu w myśl art. 97 p. 1 tejże ustawy, poza stwierdzeniem jej istnienia i przebiegu dowodami powyżej wskazanemi należy ponadto ustalić, czy czas jej pełnienia został zaliczony według ustaw wskazanych w powołanym art. 97.

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

5.

Likwidacja b. rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 73 z dnia 12-go maja 1933 r. (BP. 6464/33) w sprawie wykonania ust. 2 art. 8 ustawy z dnia 14-go marca 1933 roku o likwidacji byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

W Nr. 21 Dz. U. R. P. z dnia 29-go marca r. b. pod poz. 146, ogłoszona została ustawa z dnia 14-go marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

Art. 8, ustęp 2, tej ustawy postanawia, iż Skarb Państwa przejmuje należności z tytułu niewypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach, które to należności przysługują osobom, mającym prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszów Skarbu Państwa, a to w myśl przepisów art. 84 ustawy emerytalnej, zgodnie z któremi wspomniani uczestnicy kas zrzekli się na rzecz Skarbu Państwa praw swych, wypływających z udziałów w rzeczonych kasach.

W myśl art. 5 powołanej na wstępie ustawy z dnia 14-go marca 1933 roku z chwilą ukonstytuowania się Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych i powzięcia przez nią uchwał o przystąpieniu do likwidacji mienia poszczególnych kas, będzie ogłoszony trzymiesięczny termin, w ciągu którego winny być zgłoszone rozszczenia z tytułu uczestnictwa we wspomnianych kasach.

Likwidacji podlegają obecnie fundusze następujących kas:

1. kas emerytalnych i przezorności byłej kolei Warszawsko-Wiedeńskiej; 2. kasy emerytalnej pracowników rosyjskich kolei państwowych; 3. utworzonych na mocy ustawy z dnia 30-go maja 1888 r. kolejowych kas emerytalnych i przezorności; 4. kasy emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych; 5. kasy emerytalnej pracowników z wolnego najmu skarbowej sprzedaży trunków.

W związku z powyższem powstała konieczność dostarczenia Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych (Warszawa, Rymarska Nr. 5) w przepisanym terminie danych co do wysokości roszczeń odstąpionych na rzecz Skarbu Państwa przez b. uczestników wyżej wspomnianych kas, którzy pozostają w służbie państwowej.

Wobec krótkiego terminu i trudności połączonych z przejrzeniem wszystkich aktów osobowych, zechcą Kuratorja Okręgów Szkolnych (Rektoraty, Dyrekcje) wezwać bezzwłocznie okólnikiem (względnie w inny najdogodniejszy sposób) do wszystkich podległych sobie władz, urzędów i instytucyj, — pracowników państwowych, byłych uczestników powyższych kas, by w czasie możliwie najkrótszym udzielili informacyj, czy i kiedy dokonali zrzeczenia się swych praw, wspomnianego w ustępie 2 niniejszego okólnika i złożyli dowody, dotyczące wkładów.

Dane te należy następnie sprawdzić według akt osobowych interesowanych pracowników i przedłożyć ze spisem Ministerstwu W. R. i O. Publicznego.

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

6.

Wydobywanie dokumentów z Z. S. R. R.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 75 z dnia 13-go maja 1933 r. (BP. 5932/33).

Nr. B. P. 19125/33. Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 27-go kwietnia 1933 r. Nr. E. III. 695 b (Ros. zasad/1/33 podało do wiadomości następujący obecnie obowiązujący tryb postępowania przy wydobywaniu dokumentów z Z. S. R. R.:

1. Podania o wydobycie dokumentu dla celów prywatnych winny być przesyłane listem poleconym bezpośrednio do właściwego konsulatu R. P. w Z. S. R. R.

2. Tytułem zaliczki na koszty wydobycia dokumentu petent winien oddzielnym listem wartościowym przesłać w efektywnej walucie U. S. A. do tegoż Konsulatu na wydobycie:

a) dokumentu stanu cywilnego lub wykazu stanu służby $ 3.—
b) świadectwa szkolnego lub uniwersyteckiego oraz dokumentu o charakterze majątkowym $ 7.—

W razie, gdy kwota nadesłana zaliczkowo nie wystarczy na pokrycie powstałych kosztów (opłat należnych władzom sowieckim, oraz opłat konsularnych), konsulaty prześlą wydobyty dokument właściwej polskiej władzy administracyjnej I. instancji, celem doręczenia go petentowi za pobraniem reszty opłaty.

W razie niemożności wydobycia dokumentu opłata zostanie petentowi zwrócona przez konsulat po potrąceniu opłat konsularnych.

W wypadkach ubóstwa należy do podania dołączyć zaświadczenie właściwej władzy administracyjnej o stanie majątkowym petenta.

3. Podania o wydobycie dokumentu potrzebnego urzędnikowi państwowemu lub samorządowemu dla celów służbowych winny być kierowane również bezpośrednio do właściwego konsulatu, przyczem powinny być zaopatrzone w adnotację władzy przełożonej danego urzędnika, stwierdzającej, że żądany dokument rzeczywiście potrzebny jest w celach służbowych. Podania te są załatwiane bezpłatnie.

4. Wnioski władz i urzędów państwowych i samorządowych o dostarczenie dokumentu z Z. S. R. R. dla celów urzędowych, nie podlegające żadnym opłatom, winny być również kierowane bezpośrednio do właściwego konsulatu R. P. z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

5. Wszelką korespondencję dotyczącą wniosków o wydobycie dokumentów prowadzą konsulaty R. P. bezpośrednio ze stronami z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

O powyższem należy powiadomić władze i urzędy podległe oraz podległych pracowników.

Spis konsulatów z wymienieniem właściwości terytorjalnej w załączeniu.

Szef Biura Personalnego: *Jan T. Lipka.* wr.

Spis konsulatów R. P. na terenie Z. S. R. R.

Moskwa. Wydział Konsularny Poselstwa R. P., ul. 3-cia Mieszczańska 32/34. Okręg Wydziału Konsularnego obejmuje terytorjum Z. S. R. R. z wyjątkiem gubernij czerepowieckiej, leningradzkiej, murmańskiej, nowgorodskiej, pskowskiej oraz terytorjów U. S. R. R. i B. S. R. R. Do Wydziału Konsularnego należy kierować wszelkie podania dotyczące wydobycia wykazów stanu służby wojskowej oraz dokumentów szpitalnych z czasów służby w b. wojsku rosyjskiem.

Charków. Konsulat Generalny, ul. Rakowskiego 15. Okręg Konsulatu Generalnego obejmuje terytorjum U. S. R. R. z wyjątkiem okręgu Konsulatu w Kijowie.

Kijów. Ul. Liebknechta 1. Okręg białocerkiewski, berdyczowski, chersoński, czerkaski, czernihowski, humański, kamieniecki, kijowski, konotopski, korosteński, nikołajewski, mohylowski, nieżyński, nowgorodsiewierski, odeski, płoskirowski, pierwomajski, priłucki, szepietowiecki, tulczyński, winnicki, wołyński, zinowjewski oraz terytorjum autonomicznej Mołdawskiej Republiki Rad.

Leningrad. Konsulat, ul. Nabiereżnaja Krasnowo Fłota 14. Okręg — gub. czerepowiecka, murmańska, leningradzka, nowgorodzka i pskowska.

Mińsk. Konsulat Generalny, ul. Sowieckaja 84. Okręg obejmuje terytorjum B. S. R. R. pow. homelski i rzeczycki.

Tyflis. Konsulat Generalny, ul. Korganowska 24. Okręg obejmuje terytorjum Zakaukaskiej Republik Rad.

7.

Korespondencja urzędów zagranicznych R. P. z władzami i urzędami krajowemi.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 77 z dnia 17-go maja 1933 r. (I. Org. 1021/1933).

Nr. B. P. 14928/33. Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydało zarządzenie z dnia 14-go marca 1933 roku w sprawie korespondowania urzędów zagranicznych R. P. z władzami i urzędami oraz z osobami prywatnemi w kraju treści następującej:

„Korespondencja urzędów zagranicznych R. P. z osobami prywatnemi jak również z instytucjami publicznemi i prywatnemi oraz z władzami i urzędami w kraju, nie wyłączając władz centralnych, winna się odbywać bezpośrednio z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych we wszystkich sprawach indywidualnych, polegających na wykonywaniu obowiązujących przepisów.

W szczególności urzędy zagraniczne R. P. będą kierowały:

a) Dokumenty stanu cywilnego, otrzymane w drodze międzynaro dowej wymiany metryk — do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

b) Wyciągi z rejestrów karnych, nadesłane przez władze w kraju urzędowania — do Ministerstwa Sprawiedliwości.

c) Wnioski o wydobywanie dokumentów stanu cywilnego — do władzy administracyjnej I. instancji, o wydobywanie innych dokumentów — do władzy, powołanej do wystawienia odnośnych dokumentów.

d) Dokumenty do legalizacji — do tego urzędu, który jako pierwszy powołany jest do legalizacji, przyczem w piśmie skierowanem do tego urzędu należy nadmienić, do jakich jeszcze innych władz dokument winien być przesłany do superlegalizacji.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1-go kwietnia 1933 roku".

Podając powyższe do wiadomości zarządzam, by wszystkie władze, urzędy i instytucje podległe zwracały się w sprawach indywidualnych bezpośrednio do właściwych urzędów zagranicznych z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych — o ile istniejące umowy i przepisy (jak np. rozporządzenie z dnia 29-go grudnia 1932 r. w sprawie doręczenia pism sądowych, osobom zamieszkałym zagranicą, Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 974) nie przewidują innej drogi.

Wyjątek stanowi również korespondencja, przeznaczona dla urzędów zagranicznych R. P. na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Sowieckich, którą należy przesyłać za pośrednictwem Ekspedytu kurjerskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, adresując kopertę jak następuje:

„Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie dla Ambasady (Poselstwa, Konsulatu) R. P. w . . . .".

Podsekretarz Stanu: (—) *Kazimierz Pieracki,* wr.

8.

Zwrot kosztów przesiedlenia funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, przeniesionych w stan spoczynku.

Pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 26-go kwietnia 1933 r. L. D. I. 2371/Em/33 do izb skarbowych (okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 70 z dnia 12-go maja 1933 r. (Nr. B. P. 6006/33).

Nr. B. P. 18029/33. W myśl art. 21 ustawy emerytalnej z 11-go grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 z 1931 r., poz. 380) funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy ma prawo z powodu przeniesienia go w stan spoczynku do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z rodziną z ostatniego miejsca służbowego do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska według przepisów, normujących sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 71, poz. 651) funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym w razie przeniesienia z urzędu na inne miejsce służbowe służy prawo do diet, zwrotu kosztów przejazdu oraz przewozu urządzenia domowego (§ 2 p. III). W ten sposób wskazane rozporządzenie rozróżnia zwrot kosztów i diety, a ponieważ ustawa emerytalna zarówno w art. 21 jak i w art. 77 zapewnia funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, przeniesionym w stan spoczynku, tudzież wdowom i sierotom po tych osobach jedynie zwrot kosztów przesiedlenia, nie wspominając nic o dietach, nie ulega wątpliwości, że na mocy rzeczonych przepisów ustawy emerytalnej żadne diety nie mogą być wypłacane (wyrok N. T. A. L. Rej. 195/29 w sprawie Komorka w Zbiorze Wyroków t. VIII. Nr. 317 A).

Przez koszty przesiedlenia w pojęciu art. 21 i 77 ustawy emerytalnej rozumieć należy wszystkie koszty, związane z dokonaniem przesiedlenia, których zwrot jest zapewniony funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym w służbie czynnej, przenoszonym z urzędu do innej miejscowości a więc zarówno koszty przejazdu funkcjonarjusza, czy też wojskowego, jego żony i dzieci (pod warunkami określonemi poniżej w ust. 4), oraz koszty przejazdu dla jednej osoby ze służby (§ 2, p. III. — 2, rozporządzenia z dnia 17-go września 1927 r.), jak i koszty przewozu koleją lub statkiem urządzenia domowego (§ 2 p. III. — 3, oraz § 19 ust. 2 tegoż rozporządzenia).

Oprócz tego przeniesiony w stan spoczynku funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, podobnie jak i funkcjonarjusz oraz wojskowi w czynnej służbie, przeniesieni z urzędu do innej miejscowości, ma prawo do otrzymania ryczałtu na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego (stacji autobusowej, przystani) i odjazdu (§ 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r.) oraz do otrzymania ryczałtu, przeznaczonego na pokrycie wszystkich innych wydatków, połączonych z przesiedleniem (§ 19 ust. 1 rozporzadzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r.) ryczałty te bowiem są traktowane przez wspomniane rozporządzenie Rady Ministrów wyraźnie jako zwrot kosztów.

Przy określaniu wysokości ryczałtu na zasadzie § 19 wskazanego rozporządzenia o tem, czy przeniesiony w stan spoczynku funkcjonarjusz

lub wojskowy winien otrzymać ryczałt w wymiarze dla samotnego, czy też w wymiarze, jak dla otrzymujących dodatek ekonomiczny, decyduje okoliczność, czy dany funkcjonarjusz lub wojskowy otrzymał dodatek ekonomiczny w czynej służbie przed przeniesieniem w stan spoczynku.

Członków rodziny jednak, na których funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, przeniesiony w stan spoczynku, otrzymywał dodatek ekonomiczny w czynnej służbie uwzględnia się tylko, o ile w czasie przesiedlenia się członkowie ci nie utracili, wskutek zaszłych zmian, charakteru osób, na które funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, pozostający w czynnej służbie, może otrzymać dodatek ekonomiczny.

Za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie służbowe, jakie otrzymywałby dany funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, gdyby w czasie uskutecznienia przesiedlenia pozostawał w czynnej służbie, uwzględniając grupę i szczebel, według których przeniesiony w stan spoczynku otrzymywał uposażenie ostatnio w czynnej służbie.

Przeniesiony w stan spoczynku funkcjonarjusz lub wojskowy ma prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia jedynie w przypadku, gdy przesiedlenie to nastąpiło w ciągu jednego roku, licząc od dnia przeniesienia w stan spoczynku (art. 21, ust. 2, ustawy emerytalnej). Jeżeli jednak między datą rozwiązania stosunku służbowego a datą doręczenia orzeczenia, przenoszącego w stan spoczynku, upłynął pewien przeciąg czasu, należy uważać, że termin roczny został zachowany, o ile przesiedlenie nastąpiło w ciągu roku albo od daty rozwiązania stosunku służbowego, albo od daty doręczenia orzeczenia o przeniesieniu w stan spoczynku (wyrok N. T. A. L. Rej. 4898/29 w sprawie Krawczyńskiego).

Z drugiej jednak strony, nawet o ile termin roczny został zachowany, funkcjonarjusz czy też wojskowy, przeniesiony w stan spoczynku, nie ma prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia, o ile przed dokonaniem przesiedlenia został powołany do czynnej służby (reaktywowany) (wyrok N. T. A. L. Rej. 1636/29 w sprawie Bernata w Zbiorze Wyroków t. VIII, 329 A). Roczny termin, o którym mowa, dotyczy samego przesiedlenia się, a nie zgłoszenia żądania o zwrot kosztów, gdyż żądanie to może nastąpić również później (wyrok N. T. A. L. Rej. 6710/29 w sprawie Chromowskiej). Poza tem we wszystkich przypadkach, w których przy uskutecznieniu przesiedlenia przekroczono oznaczony w ustawie prekluzyjny termin, zwrot kosztów może nastąpić jedynie w wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, przyczem decyzja w tych sprawach zastrzeżona jest Ministrowi Skarbu (art. 21, ust. 3, ustawy emerytalnej).

Prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia, uskutecznionego z powodu przeniesienia danego funkcjonarjusza lub wojskowego w stan spoczynku, jest niezależne od tego, czy ten funkcjonarjusz lub wojskowy nabył również prawo do emerytury.

Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym przeniesionym w stan spoczynku, nie służy prawo do otrzymania zaliczek na koszty przesiedlenia, ponieważ art. 21 ustawy emerytalnej przewiduje wyłącznie prawo do zwrotu kosztów już poniesionych.

Przy zwrocie kosztów przesiedlenia na zasadzie art. 21 ustawy emerytalnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17-go września 1927 r. o obowiązku przedstawiania wszelkich rachunków w terminie 14 dni, liczonych od następnego dnia po

uskutecznieniu przesiedlenia, a o ile chodzi o rachunki kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem — w tymże terminie, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przesiedlenia, przyczem niezachowanie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia.

Powyższe zasady powinny być stosowane również do wdów i sierót po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych z następującemi odchyleniami:

Do zwrotu kosztów przesiedlenia mają prawo jedynie wdowy i sieroty, co do których nie zachodzą przeszkody, przewidziane w art. 69 ustawy emerytalnej, sieroty zaś nadto, o ile nie ukończyły 18 roku życia, a w razie odbywania studjów w zakładach naukowych — 24 roku życia (art. 72 ustawy emerytalnej).

Wdowy i sieroty otrzymują ryczałt w wysokości, odpowiadającej ryczałtowi dla samotnego funkcjonarjusza lub wojskowego, o ile zmarły funkcjonarjusz czy też wojskowy pozostawił tylko wdowę lub tylko jedną sierotę. Jeżeli zaś została wdowa i co najmniej jedna sierota, w takim razie wdowa, która nad sierotą sprawuje opiekę, otrzymuje ryczałt w wysokości przewidzianej dla funkcjonarjuszów i wojskowych, otrzymujących dodatek ekonomiczny. Jeżeli zaś zostały co najmniej dwie sieroty, znajdujące się pod opieką, ryczałt w tej samej wysokości wypłaca się ich ustawowemu opiekunowi. Jeżeli niektóre sieroty są pod opieką, inne zaś nie, lub o ile sieroty mają różnych opiekunów, koszty przesiedlenia się powinny być odpowiednio podzielone i nie mogą przekraczać wysokości kosztów, jakieby zostały przyznane, gdyby wszystkie sieroty miały wspólnego opiekuna.

Termin roczny, w ciągu którego powinno nastąpić przesiedlenie, o ile chodzi o wdowy i sieroty (art. 21, ust. 2, w związku z art. 77, zdanie ostatnie ustawy emerytalnej), należy obliczać w ten sposób, że wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i wojskowych, zmarłych w czynnej służbie, korzystają z prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia, o ile przesiedlenie to nastąpiło w ciągu roku od daty śmierci funkcjonarjusza lub wojskowego, wdowy zaś i sieroty, pozostałe po funkcjonarjuszach i wojskowych, zmarłych w ciągu roku po przeniesieniu w stan spoczynku, a przed dokonaniem przesiedlenia — o ile przesiedlą się w ciągu roku od daty przeniesienia zmarłego funkcjonarjusza lub wojskowego w stan spoczynku, niezależnie od daty śmierci tego funkcjonarjusza lub wojskowego. Wdowy natomiast i sieroty, pozostałe po funkcjonarjuszach i wojskowych, przeniesionych w stan spoczynku, a zmarłych po upływie roku od daty tego przeniesienia, nie korzystają z prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia.

Wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i wojskowych, zmarłych w czynnej służbie, mają prawo do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z miejsca dotychczasowego zamieszkania w kraju lub zagranicą do przyszłego miejsca zamieszkania, które obiorą sobie w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska (art. 77 zdanie 1-sze ustawy emerytalnej). Natomiast wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i wojskowych, którzy zmarli w ciągu roku po przeniesieniu w stan spoczynku, a przed dokonaniem przesiedlenia, mają prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia z ostatniego miejsca służbowego zmarłego funkcjonarjusza lub wojskowego do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze W. M.

Gdańska (art. 77, zdanie 2-gie, w związku z art. 21, ust. 1, ustawy emerytalnej). Jeżeli jednak wdowa lub sieroty mieszkają poza miejscowością, w której pełnił służbę zmarły funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy i z tej miejscowości przesiedlają się do innej, w takim razie będą korzystały z prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia w wysokości nieprzekraczającej tych kosztów, jakieby pociągnęło za sobą przesiedlenie się z miejsca, w którem zmarły funkcjonarjusz lub wojskowy ostatnio pełnił służbę (wyrok N. T. A. L. Rej. 3430/26 w sprawie Uramka w Zbiorze Wyroków t. VI. 1605).

Jednocześnie wyjaśnia się, że w myśl art. 1 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) prowadzenie tej ewidencji i kontroli należy obecnie do gmin miejskich i wiejskich lub też do podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i przez niego upoważnionych władz i organów. W związku z tem za dowód dokonania przesiedlenia i zameldowania się w nowem miejscu zamieszkania powinny być przyjmowane, wydawane przez gminy potwierdzenia zgłoszenia na stałe zamieszkania (art. 12 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 r. i § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16-go października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności — Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653). Natomiast potwierdzenie zgłoszenia na czasowy pobyt w danej miejscowości (różniące się od potwierdzenia zgłoszenia na pobyt stały tylko barwą papieru), nie stanowi dowodu, wykazującego dokonanie przesiedlenia, ponieważ przez przesiedlenie się należy rozumieć przeniesienie się do innej miejscowości z zamiarem stałego w niej zamieszkania.

Podsekretarz Stanu: (—) *L. Kozłowski.*

9.

Uchylenie przepisów o zwrocie opłat szkolnych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4-go lipca 1933 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 390).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25-go marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Uchyla się moc obowiązującą ustępu trzeciego art. 10 ustawy z dnia 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), mającego zastosowanie w myśl art. 6 ustawy z dnia 5-go grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) także do sędziów i prokuratorów, a dotyczącego zwrotu opłat szkolnych za dzieci w szkołach średnich.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym Ministrom.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15-go sierpnia 1933 roku.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz;* Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki;* Minister Spraw Zagranicznych: *Beck;* Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Fabrycy;* Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki;* Minister Sprawiedliwości:*Czesław Michałowski;* Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow - Klukowski;* Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki;* Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz;* Minister Opieki Społecznej: *Hubicki;* Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

10.

Znaczki pocztowe do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19-go maja 1933 roku. Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 3-go czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21-go stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg znaczki pocztowe do opłaty urzędowych przesyłek listowych zwyczajnych i poleconych.

§ 2. Rysunek znaczków, o wymiarze 18 $\times$ 22 mm posiada w górnej części na ciemnem tle napis „Poczta Polska". Pod napisem jest umieszczona ośmioboczna tarcza z godłem Państwa. Pod godłem, na jasnej tablicy znajduje się ciemny napis „Przesyłka urzędowa", a u dołu znaczka na ciemnem tle napis „Zwyczajna" lub „Polecona" w zależności od przeznaczenia znaczka. Rysunek znaczków jest obramowany po bokach i u dołu ornamentami stylizowanemi. W dolnych narożach umieszczone są prostokąty złożone z poziomych linij.

Znaczki są tłoczone na papierze z wodnym znakiem, przedstawiającym trąbki pocztowe.

Kolor znaczków do opłaty urzędowych przesyłek listowych zwyczajnych jest fioletowy, a do opłaty urzędowych przesyłek listowych poleconych — ciemno - oranżowy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go sierpnia 1933 r.

Minister Poczt i Telegrafów: (—) *Kaliński.*

11.

Wykonywanie kontroli państwowej.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 6-go czerwca 1933 r. Nr. O. 13144/33.

Kuratorjum przypomina, że w myśl § 25 Ogólnej Instrukcji z dnia 11-go listopada 1922 o sposobie wykonywania kontroli przez Kontrole Pań-

stwową [1]) p. p. dyrektorzy państw. szkół średnich ogólnokształcących zakładów kształcenia nauczycieli i szkół zawodowych, oraz p. p. inspektorzy szkolni, względnie ich zastępcy, biorąc udział w kontroli prowadzonej przez delegatów Kontroli Państwowej, mają prawo żądać, by uwagi ich i wyjaśnienia dotyczące dokonanej kontroli były włączone do protokołu.

Zechcą p. p. dyrektorzy i inspektorzy szkolni korzystać zawsze z powyższego uprawnienia i gdy w wyniku kontroli zostają ujawnione jakieś usterki lub niedokładności, należy wyjaśnić je w oświadczeniu złożonem do protokołu, co przyczyni się w wielu wypadkach do uniknięcia zbędnej korespondencji.

Kurator Okręgu Szkolnego: (—) *J. Gadomski.*

12.

Popieranie prac Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 59 z dnia 8-go kwietnia 1933 r. (I. Org. 1123/5/33).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5, poz. 104).

W związku z działalnością Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, w zakresie normalizacji wytworów przemysłowych oraz ich dostaw zarządzam, by podległe władze, urzędy i instytucje, przy zakupie — zwłaszcza większych ilości wytworów przemysłowych, żądały dostarczania wytworów znormalizowanych, t. j. odpowiadających warunkom technicznym, określonym przez Polski Komitet Normalizacyjny i stosowały przepisy odbiorcze, opracowane przez ten Komitet.

Przy rozpisywaniu konkursów na dostawę wytworów przemysłowych należy zaznaczać, że pierwszeństwo w otrzymaniu zamówienia przy równych ofertach mieć będzie firma, która: 1) przedstawi zaświadczenie o finansowem popieraniu prac Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, 2) oferować będzie wyroby znormalizowane.

W związku z tem przypominam nadal aktualne, a opierające się na uchwale Komitetu Ekonomicznego Ministrów z 7-go września 1927 r. zarządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6-go maja 1928 r., Nr. O. Prez. 2988/28, w sprawie poparcia prac Komitetu Normalizacyjnego przy dostawach rządowych, zawierające następujące postanowienia:

1) aby przy wszelkich dostawach rządowych, z wyjątkiem dostaw produktów rolnych, dawano pierwszeństwo przy równych ofertach, tym

---

[1]) *§ 25 instrukcji z dnia 11-go listopada 1932 r. o sposobie wykonywania kontroli przez Kontrolę Państwową (Monitor Polski Nr. 267 z dnia 23-go listopada 1922).*

Osoby, biorące udział w kontroli, lub asystujące przy niej, mają prawo żądać, ażeby ich uwagi i wyjaśnienia dotyczące dokonanej kontroli były włączone do protokołu, w razie zaś, gdyby żądanie to nie zostało przez sporządzającego protokół wykonane, są uprawnione wpisać do protokołu swoje uwagi i wyjaśnienia własnoręcznie przy podpisywaniu protokołu.

firmom, które materjalnie popierają prace Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i które, ubiegając się o dostawy rządowe, będą mogły wykazać się odpowiedniem zaświadczeniem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, oraz

2) aby przy wezwaniu do konkurencji, w myśl powyższej klauzuli, czynić zastrzeżenie, iż firmy pragnące korzystać z przewidzianego tą klauzulą pierwszeństwa, winny złożyć wraz z ofertą zaświadczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego o popieraniu jego prac.

Nadmienia się, że zaświadczenia takie Komitet Normalizacyjny wydawać będzie z ważnością na jeden rok kalendarzowy.

Postępowanie w myśl powyższych wskazówek przyczyni się do rychlejszego unormowania wytwórczości krajowej.

Normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego można nabywać w biurze tego Komitetu, Warszawa, ul. Elektoralna 2.

Podsekretarz Stanu: (—) *Kazimierz Pieracki.*

Zarządzenie Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 20-go maja 1933 r. Nr. O. 12083/33.

Powyższy okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Kuratora O. S.: *R. Koestlich.* wr. p. o. Naczelnika Wydziału.

13.

Dodatki na mieszkanie dla nauczycieli szkół powszechnych.

Nr. I. 19128/33. W związku z postanowieniami rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 11-go marca 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 197) Kuratorjum O. S. Lw. podaje do wiadomości okólnik Nr. 37 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14-go kwietnia 1933 r. Nr. SF. 20/61/1 (okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 94 z dnia 13-go czerwca 1933 r. B. P. 5433/33), normujący wypłatę dodatków mieszkaniowych dla nauczycieli szkół powszechnych.

Kurator Okręgu Szkolnego: (—) *J. Gadomski.*

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrz. Nr. 37 z dnia 14 kwietnia 1933 r. Nr. SF. 20/61/1 do pp. wojewodów.

Według § 2 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 11-go marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 197) gminy mają obowiązek wypłacania nauczycielom szkół powszechnych dodatku na mieszkanie w przypadkach, gdy nie mogą im dostarczyć mieszkania w naturze lub też, jeżeli nauczyciel nie przyjmie mieszkania, zaofiarowanego mu w budynku, nieprzeznaczonym na cele szkolne. W razie niewypłacenia dodatku w przepisanym terminie dodatek ten wypłaca kasa urzędu skarbowego z sum komunalnych właściwej gminy.

Powyższy tryb wypłacania dodatku na mieszkanie nauczycielom szkół powszechnych okazał się niewłaściwym, często się bowiem zdarza, że nauczyciele otrzymują dodatek ten z opóźnieniem lub nie otrzymują go wcale, gdy gmina nie wypłaca dodatku z własnych funduszów, zaś sumy komunalne tej gminy, będące na ten cel w dyspozycji urzędu skarbowego, nie wystarczają na pokrycie takiego wydatku. Poza tem określony wyżej

sposób wypłaty dodatku na mieszkanie nauczycielom szkół powszechnych wprowadza pewną zależność nauczycieli od zarządu gminy, co wywołuje niezadowolenie w sferach nauczycielskich.

W związku z powyższem projektowana jest zmiana dotychczasowego systemu wypłaty dodatku, a to przez zmianę wymienionego we wstępie rozporządzenia w tym kierunku, aby — w przypadkach niedostarczenia mieszkania w naturze, dodatek mieszkaniowy wypłacały nauczycielom urzędy skarbowe z sum komunalnych odnośnych gmin, przyczem — w razie niewystarczalności tych sum komunalnych — mają one być dopełniane przez odpowiednie dopłaty odnośnych gmin.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o zawiadomienie o powyższem zarządów gmin oraz władz nadzorczych nad niemi, jak również o polecenie wydziałom powiatowym, aby dopilnowały wstawienia przez gminy, których budżety podlegają zatwierdzeniu wydziału powiatowego, dostatecznych kredytów do ich budżetów na pokrycie wydatku na dodatek mieszkaniowy dla nauczycieli, przyczem — o ile w gminach wiejskich wydatek ten nie znajduje pokrycia w ogólnych dochodach gminnych łącznie z podatkiem wyrównawczym, niedobór powinien uzupełnić powiatowy związek komunalny na podstawie art. 34 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

W gminach, które zalegają z wypłatą dodatków na mieszkanie dla nauczycieli, zaległości te powinny być wyrównane najpóźniej do końca roku budżetowego 1933/34.

Podsekretarz Stanu: (—) *Korsak.*

14.

Legitymacje służbowe dla nauczycielek w stanie pozasłużbowym [1]).

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 92 z dnia 8 czerwca 1933 r. (BP. 7187/33).

Nr. BP. 23030/33. Na zapytania niektórych kuratorjów, czy w związku z wyrokiem N. T. A. z dnia 29 października 1932 r. L.: Rej. 5359/30 należy wydawać legitymacje służbowe nauczycielkom w stanie pozasłużbowym, Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Do chwili definitywnego rozwiązania stosunku służbowego z nauczycielką w stanie pozasłużbowym nie należy odbierać jej legitymacji. Przy przejścia w stan pozasłużbowy władza winna w legitymacji takiej nauczycielki skasować w widoczny sposób klauzulę o prawie do korzystania ze zniżki przy przejazdach kolejowych, a przy tytule służbowym dodać wyrazy „w stanie pozasłużbowym".

Jeżeli nauczycielce w stanie pozasłużbowym odebrano już i unieważniono legitymację służbową, wtedy na jej prośbę można wydać nową legitymację z uwzględnieniem wyżej wymienionego skasowania i dopisku.

Prawo do korzystania z przejazdów ulgowych kolejami jest częścią praw uposażeniowych, które nie przysługują nauczycielkom w czasie przebywania w stanie pozasłużbowym ze względu na postanowienia art. 55 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r., o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873).

Szef Biura Personalnego: *Jan T. Lipka,* wr.

---

[1]) Patrz Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1927 r. str. 118.

15.

Wynagrodzenie dyrektorów za oddziały równoległe.

Okólnik Min. W. R. iO. P. Nr. 89 z dnia 27 maja 1933 r. (BP. 7042/33)

Nr. B. P. 22275/33. W związku z zapytaniem jednego z kuratorjów Ministerstwo wyjaśnia, iż wynagrodzenie dyrektorów (przełożonych) gimnazjów państwowych za oddziały równoległe należy i nadal wypłacać w wysokości 10 mnożnych miesięcznie za każdy oddział równoległy w stosunku do ośmiu klas (oddziałów) zasadniczych.

Wejście w życie ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38 z 1932 r., poz. 389) nie wprowadziło żadnej zmiany w sprawie sposobu obliczania wynagrodzenia dyrektorów (przełożonych) gimnazjów państwowych za oddziały równoległe, albowiem gimnazja według nowego typu winny mieć zasadniczo podwójne oddziały każdej klasy.

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

16.

Dodatek dyrektorski dla p. o. kierowników gimnazjów państwowych i państwowych zakładów kształcenia nauczycieli.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 90 z dnia 8 czerwca 1933 (BP. 4797/33)

Nr. B. P. 22787/33. W zwiazku z zapytaniem jednego z kuratorjów Ministerstwo W. R. i O. P. oznajmia, iż zarządzenie tutejsze z dnia 12 grudnia 1925 r. Nr. 10282/25 [1]) w sprawie dodatku dyrektorskiego w wysokości 225 mnożnych miesięcznie, przewidzianego w ustępie 1 art. 37 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) obowiązuje nadal, t. j. że dodatek ten przysługuje tylko dyrektorom zamianowanym na stałe, nie zaś pełniącym obowiązki dyrektorskie.

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

17.

Wynagrodzenie za czynności niezwiązane ze stanowiskiem.

Zarządzenie Min. W. R. i O. P. z dnia 1 czerwca 1933 r. Nr. BP. 3823/33.

Nr. B. P. 21327/33. Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, iż postanowienia przewidziane w ustępie 3 § 3 rozporzadzenia Prezesa Rady Ministów z dnia 18 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 102 [2]) odnoszą się wyłącznie do wynagrodzeń otrzymywanych przez nauczycieli za godziny nadliczbowe, pobierane zaś przez nich wynagrodzenie za kierownictwo odrębnego oddziału szkoły średniej w myśl § 5 lit. d) rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 18 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18,

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1926 r., str. 27.

[2]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1926 r., str. 97.

poz. 114 [1]) nie jest wynagrodzeniem za godziny nadliczbowe, lecz wynagrodzeniem za czynności niezwiązane ściśle z ich stanowiskiem i wysokość tego wynagrodzenia, które jednak nie może przekraczać 1800 mnożnych rocznie, zależne jest od decyzji Ministra W. R. i O. P.

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

18.

Dodatek ekonomiczny.

Zarządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 23 maja 1933. Nr. BP. 1448/33.

Nr. B. P. 20094/33. Ministerstwo W. R. i O P. wyjaśnia, iż funkcjonarjuszom państwowym, których dzieci po ukończeniu studjów uniwersyteckich i złożeniu przepisanych egzaminów (dyplom magistra prawa), o ile nie mają ukończonego 24 roku życia, uczęszczają na studjum uzupełniające z zakresu prawa sądowego w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, przysługuje prawo do pobierania na te dzieci dodatku ekonomicznego przewidzianego art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

Szef Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

19.

Wybór i zmiany podręczników szkolnych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 86 z dnia 7 czerwca 1933 r. (I. Pr. 2064/33).

Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 116.

Nr. O. 17486/33. W oddziałach i klasach objętych nowym programem, t. j. w I, II i V oddziale szkół powszechnych oraz w I klasie szkół średnich ogólnokształcących obowiązywać będą w roku szkolnym 1933/34 w szkołach publicznych i państwowych podręczniki, opracowane według nowych programów, które zostaną ogłoszone w osobnym, dodatkowym spisie.

W szkołach prywatnych, które w tym czasie nie wprowadzą nowych programów, mogą być w wyżej wymienionych oddziałach (klasach) używane podręczniki objęte spisem książek, przystosowanych do dawnych programów szkolnych.

W oddziałach (klasach), objętych dawnym programem, należy zaniechać jakichkolwiek zmian w wyborze podręczników, utrzymując nadal podręczniki, używane w roku szkolnym 1932/33. Konieczność wprowadzenia na rok 1933/34 nowych podręczników może być uzasadniona wyłącznie okolicznością: a) zupełnego wyczerpania lub b) usunięcia używanego dotychczas podręcznika ze spisu książek dozwolonych do użytku w szkołach na rok szkolny 1933/34.

Podsekretarz Stanu: (—) *Kazimierz Pieracki.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1926 r., str. 99.

20.

Ulgi kolejowe dla młodzieży szkół dokształcających zawodowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 85 z dnia 31 maja 1933 r. (I. Org. 2540/58/33).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 115).

Ministerstwo Komunikacji okólnikiem z dnia 21 kwietnia 1933 r. Nr. HOU. 586 zezwoliło, aby od dnia 1 maja 1933 r. młodzież publicznych szkół dokształcających zawodowych korzystała na ogólnych zasadach ze wszystkich ulg, przewidzianych w rozdziałach D - I i D - II działu I części II Taryfy osobowej i bagażowej, na podstawie zaświadczeń ustanowionego wzoru, wydawanych przez dyrekcje szkół za podpisem dyrektorów (kierowników) szkół lub ich zastępców i opatrzonych pieczęcią urzędową szkoły.

W związku z tem okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 5 kwietnia 1933 r. (I. Org. 2540/30/33) o ulgach kolejowych dla młodzieży szkolnej (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 3, poz. 62) [1]), który podaje zmienione od dnia 1 kwietnia 1933 r. zasady korzystania przez młodzież szkolną z ulg taryfowych oraz ustala i wyjaśnia tryb postępowania dyrekcyj (kierownictw) szkół przy wydawaniu zaświadczeń, rozciąga się bez ograniczeń od dnia 1 maja 1933 r. na szkoły zawodowe dokształcające.

Ponieważ uzyskane zrównanie w prawach do ulg taryfowych szkół zawodowych dokształcających ze szkołami innych kategoryj może być każdego czasu cofnięte w razie stwierdzenia niewłaściwości bądź przy wydawaniu zaświadczeń, bądź przy korzystaniu przez młodzież z przyznanej ulgi, kierownictwa tych szkół winny ze szczególną skrupulatnością przestrzegać ustalonych zasad wydawania zaświadczeń a nadto pouczać młodzież, aby swem postępowaniem i zachowaniem się w czasie korzystania z ulgowych przejazdów nie dała powodu do niepochlebnych uwag, zażaleń i skarg.

Z uwagi na to, że zaświadczenia na ulgowe przejazdy są ważne tylko łącznie z legitymacją uczniowską (matrykułą), zaopatrzoną w fotografję, kierownictwa szkół nie powinny wystawiać zaświadczeń uczniom niemającym takich legitymacyj lub posiadającym legitymacje nieodpowiednie (mocno zniszczone, bez fotografji lub z fotografją niewyraźną i t. p.).

O tem należy powiadomić kierownictwa szkół zawodowych dokształcających.

Podsekretarz Stanu: (—) *Kazimierz Pieracki.*

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 314 z dnia 8 czerwca 1933 r. (III. 16544/33) do kierownictw publ. szkół zawodowych dokształcających.

Podaję powyższy okólnik Ministerstwa do wiadomości i stosowania.

Za Kuratora Okr. Szkolnego: Dr. *J. Weryński.* Naczelnik Biura Person.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r., str. 100.

Organizacja szkół.

Uprawnienia szkół prywatnych na rok 1933/34.

Wykaz szkół prywatnych, które w roku szkolnym 1933/34 posiadają prawa szkół państwowych, nadane na podstawie rozporzadzenia z dnia 1 maja 1929 r. Nr. II-2875/29 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 75).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 117, III).

Uwaga: Zakłady oznaczone * (gwiazdka) mają pełne prawa szkół państwowych, inne niepełne prawa.

A. Prywatne szkoły średnie ogólnokształcące.

Województwo lwowskie.

Borysław - Tustanowice. Gimn. Koedukacyjne T-wa Prywatn. Polskiego Gimn. Realnego dla Borysławia i Tustanowic S-ka z ogr. odpow. w Borysławiu *.

Bąkowice pod Chyrowem. Gimn. Męskie OO. Jezuitów *.

Dobromil. Gimn. Koedukacyjne Miejskie im. Herburtów.

Drohobycz. I. Gimn. Żeńskie T-wa I. Pryw. Gimn. Żeńskiego w Drohobyczu. II. Gimn. Żeńskie (koeduk.) im. H. Sienkiewicza Polskiego T-wa Pryw. Gimn. Żeńsk. im. Henryka Sienkiewicza w Drohobyczu. Gimn. Koedukacyjne im. Iwana Franki Ukr. T-wa Pedag. „Ridna Szkoła“.

Jarosław. Gimn. Żeńskie im. M. Marceliny Darowskiej Zgromadzenia SS. Niepokalanego Poczęcia N. M. P. Gimnazjum Żeńskie im. Juljusza Słowackiego Towarzystwa Prywat. Gimnazjum Żeńskiego im. J. Słowackiego.

Kolbuszowa. Gimn. Koedukacyjne T-wa Szkoły Gimnazjalnej Męskiej.

Lwów. Gimn. Żeńskie SS. Bazyljanek. Gimn. Żeńskie Józefy S. Goldblatt Kamerlingowej *. Gimn. Żeńskie Dra Adeli Karp-Fuchsowej *. Gimn. Żeńskie im. Adama Mickiewicza Olgi Żychowiczowej *. Liceum Żeńskie im. Adama Mickiewicza Olgi Żychowiczowej *. Gimn. Żeńskie Zgromadz. SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu *. Gimn. Żeńskie im. Zofji Strzałkowskiej Spadkobierców Zofji Strzałkowskiej *. Gimn. Żeńskie Zgromadz. SS. de Notre Dame *. Gimn. Żeńskie Konwentu SS. Sercanek *. Gimn. Żeńskie im. Juljusza Słowackiego T-wa Pryw. Gimn. Żeńsk. im. J. Słowackiego *. Gimn. Żeńskie Zgromadz. SS. Urszulanek *. Gimn. Męskie Żydowsk. T-wa Szk. Lud. i Średn. *. Gimn. Żeńskie Żydowsk. T-wa Szk. Lud. i Średn.

Przemyśl. Gimn. Żeńskie PP. Benedyktynek. Gimn. Żeńskie im. Marji Konopnickiej Anny Kleczyńskiej. Gimn. Żeńskie Ukraińskiego Instytutu dla Dziewcząt w Przemyślu *.

Przeworsk. Gimn. Koedukacyjne Miejskie im. Króla Władysława Jagiełły.

Rzeszów. Gimn. Żeńskie T-wa Pryw. Gimnazjum Żeńskiego *.

Sambor. Gimn. Żeńskie im. Marji Konopnickiej T-wa Pryw. Gimn. Żeńsk. im. Marji Konopnickiej.

Sanok. Gimn. Żeńskie im. Emilji Plater Towarzystwa Prywatnych Gimn. Żeńsk. w Sanoku.

Strzyżów n. W. Miejskie Gimnazjum Koedukacyjne.

Województwo stanisławowskie.

Dolina. Gimn. Koedukacyjne Polskie im. Zygmunta Krasińskiego Tow. Szkoły Średniej im. Krasińskiego.

Horodenka. Polskie Gimn. Koedukacyjne T-wa Szkoły Średniej.

Kałusz. Miejskie Gimn. Koedukacyjne.

Kołomyja. Gimn. Żeńskie Zgromadz. SS. Urszulanek *. Gimn. Żeńskie Żydow. T-wa Szk. Lud. i Średn.

Stanisławów. Gimn. Żeńskie im. Elizy Orzeszkowej T-wa Pol. Prywat. Gimn. im. E. Orzeszkowej. Gimn. Żeńskie Zgromadz. SS. Urszulanek *. Gimn. Koedukacyjne Żydow. T-wa Szk. Lud. i Średniej.

Stryj. Gimn. Żeńskie T-wa Pryw. Gimn. Żeńskiego *.

Turka n. Str. Gimn. Koedukacyjne im. Marszałka Józefa Piłsudskiego T-wa Gimnazjalnego.

Województwo tarnopolskie.

Borszczów. Gimn. Koedukacyjne T-wa Szkoły Średniej.

Brody. Gimn. Żeńskie im. E. Orzeszkowej D. Loewina *.

Jazłowiec. Gimn. Żeńskie Konwentu SS. Niepokalanego Poczęcia N. M. P.

Przemyślany. Polskie Gimn. Koedukacyjne im. Królowej Jadwigi T-wa Polsk. Gimn. im. Król. Jadwigi.

Radziechów. Gimn. Koedukacyjne im. Marszałka Badeniego T-wa Gimn. w Radziechowie.

Tarnopol. Gimn. Żeńskie im. Marji Konopnickiej Zofji Lenkiewiczowej *. Gimn. Koedukacyjne U. T. P. „Ridna Szkoła".

Złoczów. Gimn. Koedukacyjne U. T. P. „Ridna Szkoła".

B. Prywatne zakłady kształcenia nauczycieli.

Województwo lwowskie.

Drohobycz. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie Koła Stow. Chrz. Narod. Naucz. Szk. Powsz. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie SS. Bazyljanek.

Jarosław. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie im. Emilji Plater.

Krosno. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie Tow. Pryw. Semin. Naucz. Żeńsk.

Lwów. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie im. Zofji Strzałkowskiej *. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie SS. Nazaretanek. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie SS. Bazyljanek. Prywat. Semin. Naucz. Koeduk. im. Bolesława Prusa.

Łańcut. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie SS. Boromeuszek [1]).

Przemyśl. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie PP. Benedyktynek.

Rzeszów. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie T-wa Pryw. Semin. Naucz. Żeńsk.

Sambor. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie im. Ad. Asnyka Koła Stow. Chrz. Narod. Naucz. Szkół Powsz. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie U. T. P.

Sanok. Miejskie Semin. Naucz. Żeńskie.

Sokal. Miejskie Semin. Naucz. Żeńskie.

Żółkiew. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie SS. Felicjanek.

---

[1]) Nadane rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 12 czerwca 1933 r. Nr. II. S. 3235/33 (Nr. I K. N. 18069/33).

W o j e w ó d z t w o s t a n i s ł a w o w s k i e.

Stryj. Miejskie Semin. Naucz. Żeńskie * [1]). Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie U. T. P.

Stanisławów. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie im. Marji Konopnickiej. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie SS. Bazyljanek.

Tłumacz. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie Tow. Nauczania Chrześcijańskiego (T. N. Ch.).

W o j e w ó d z t w o t a r n o p o l s k i e.

Czortków. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie im. Marji Konopnickiej.

Tarnopol. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie Koła T. S. L.

Złoczów. Prywat. Semin. Naucz. Żeńskie (koeduk.) im. Marji Konopnickiej.

Klasy gimnazjalne przy państw. seminarjach nauczycielskich.

Nr. I. K. N. 16628/33. Ministerstwo W. R. i O. P. rozp. z dnia 2 czerwca 1933 r. Nr. II. S. 4367/33 zezwoliło na otwarcie od roku szkolnego 1933/34 następujących klas gimnazjalnych przy likwidujących się stopniowo państwowych seminarjach nauczycielskich:

1. Kołomyja, kl. I według nowego i klasy IV i V według dawnego ustroju, żeńskie.
2. Lwów — im. A. Asnyka. kl. I. według nowego i kl. IV według dawnego ustroju, żeńskie.
3. Przemyśl, kl. I. według nowego i kl. IV według dawnego ustroju, żeńskie.
4. Stanisławów, kl. I. według nowego i klasy IV i V według dawnego ustroju, żeńskie.
5. Zaleszczyki, kl. I według nowego i kl. IV według dawnego ustroju, koedukacyjne.

Szkoły zawodowe.

P. Kurator O. S. Lw. przyznał na podstawie ust. 2, art. 2, ustawy z dnia 11 marca 1932 o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 334):

1) rozporządzeniem z dnia 20 maja 1933 r. Nr. III. 13282/33 Zarządowi T. S. H. we Lwowie (ul. Franciszkańska 9) prawo otworcia jednorocznej szkoły przysposobienia handlowo - rolniczego,

2) rozporządzeniem z dnia 12 czerwca 1933 r. III. 15876/33 p. inż. Edwardowi Strohalowi we Lwowie (ul. Ochronek 6) prawo otwarcia jednorocznej szkoły przysposobienia technicznego.

Likwidacja Państw. Seminarjum Nauczycielskiego Żeńsk. w Brzeżanach.

Nr. I. K. N. 15066/33. Ministerstwo W. R. i O. P. zarządziło przydzielenie od roku szkolnego 1933/34 ostatnich kursów (IV i V) likwidującego się Państwowego Seminarjum Nauczycielskiego Żeńskiego w Brzeżanach pod wspólnem kierownictwem do Państwowego Gimnazjum w Brzeżanach, oraz zlikwidowanie pozostałych trzech klas szkoły ćwiczeń.

---

[1]) Nadane rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 12 czerwca 1933 r. Nr. II. S. 3235/33 (Nr. I. K. N. 18069/33).

Ruch służbowy.

Kuratorjum O. S. Lw.

Pan Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 30 marca 1933 r. Nr. BP. 3737/33 przeniósł p. inż. **Jana Masiora,** kierownika szkoły rolniczej w Mokrzyszowie, na stanowisko nauczyciela przedmiotów zawodowych do Państwowej Rolniczej Szkoły Sadownictwa, Warzywnictwa i Pszczelarstwa w Zaleszczykach i powołał do pracy instruktorskiej w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Niezależnie od pełnienia prac instruktorskich Pan Minister W. R. i O. P. powierzył mu pełnienie obowiązków okręgowego wizytatora szkół rolniczych w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego (Nr. BP. 12468/33).

Pan Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 16 maja 1933 r. Nr. BP. 963/33 powołał p. inż. **Wiesława Sarada,** kontraktowego nauczyciela w Państwowej Szkole Kołodziejsko-Kowalskiej w Kamionce Strumiłowej, do pracy instruktorskiej w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie.

Zarazem powierzył mu zarządzeniem z dnia 18 maja 1933 Nr. BP. 6990/33 pełnienie obowiązków okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw. (Nr. B. P. 20963/33).

Za zgodą Pana Prezesa Rady Ministrów, wyrażoną w piśmie z dnia 26 kwietnia 1933 r. Nr. Fi 3/1. Pan Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 1933 r. Nr. BP. 5757/33 przeniósł p. inż. **Stefana Frischa,** okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, w stan nieczynny.

Za zgodą Prezesa Rady Ministrów, wyrażoną w piśmie z dnia 29 kwietnia 1933 r. Nr. Hou 4/1, Pan Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 1933 r. Nr. BP. 5901/33 przeniósł p. **Józefa Hornunga,** okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, w stan nieczynny.

Za zgodą Prezesa Rady Ministrów, wyrażoną w piśmie z dnia 26 kwietnia 1933 r. Nr. O. 11/1, Pan Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 1933 r. Nr. BP. 5758/33 przeniósł p. **Władysława Opalę,** okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw., w stan nieczynny.

Za zgodą Prezesa Rady Ministrów, wyrażoną w piśmie z dnia 26 kwietnia 1933 Nr. Zaa 22/1, Pan Minister W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 1933 r. Nr. BP. 5760/33 przeniósł p. **Czesława Zająca,** okręgowego wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw., w stan nieczynny.

Szkoły średnie ogólnokształcące, zakłady kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowe i powszechne.

Mianowani.

Bagier Władysław, p. o. kierownika szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie;

Józefczuk Stanisław, kierownikiem 7-klasowej szkoły męskiej w Monasterzyskach (Buczacz);

Keczur Piotr, kierownikiem 4-klasowej szkoły w Iwanówce (Trembowla);

Michalcewicz Dymitr, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Serednicy (Lesko);

Siwy Stanisław, p. o. kierownika szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Tarnopolu; Skomra Władysław, kierownikiem 2-klasowej szkoły w Susznie (Radziechów); Szostakowski Emil, kierownikiem 4-klasowej szkoły w Stojańcach (Mościska);

Turkiewiczowa Marja, kierowniczką 3-klasowej szkoły w Sorokach (Kołomyja);

Wołoszynowski Stanisław, nauczycielem I gimnazjum we Lwowie.

Przeniesieni.

Bilińska Joanna, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Pianowicach (Sambor), do 5-klasowej szkoły w Babinie (Sambor); Bojko Jan, profesor gimnazjum III w Stanisławowie, do gimnazjum I w Stanisławowie; Brach Walery, profesor gimnazjum I w Rzeszowie, do gimnazjum w Drohobyczu; Butkowski Mikołaj, nauczyciel gimnazjum I w Rzeszowie, przydzielony do pracy administracyjnej w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, do gimnazjum w Drohobyczu; Butkowski Mikołaj, nauczyciel gimnazjum w Drohobyczu, do gimnazjum III w Stanisławowie;

Czechowska Zofja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Gajach Roztockich (Zborów), do 7-klasowej szkoły w Założcach (Zborów); Czykiel Walerjan, nauczyciel gimnazjum w Krośnie, do gimnazjum w Sanoku;

Debera Jan, kierownik 4-klasowej szkoły w Arłamowskiej Woli (Mościska), do 4-klasowej szkoły w Czerniawie (Mościska); Dziurman Kornel, kierownik 2-klasowej szkoły w Baworowie (Tarnopol), do 3-klasowej szkoły w Suszczynie (Tarnopol);

Ehrlich Walerjan, nauczyciel gimnazjum męskiego im. Król. Kazimierza Jagiellończyka w Kołomyi, do gimnazjum w Tłumaczu;

Felówna Leona, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Młodowie (Lubaczów), do 7-klasowej szkoły w Oleszycach Mieście (Lubaczów);

Gajewska Marja, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Założcach (Zborów), do 3-klasowej szkoły w Gajach Roztockich (Zborów);

Kloberówna Zdzisława, nauczycielka gimnazjum w Rohatynie, do gimnazjum w Łańcucie; Kozicka Marja, kierowniczka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Kańczudze (Przeworsk), do 7-klasowej szkoły w Łopuszce Wielkiej (Przeworsk); Krupówna Joanna, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Jabłonce Wyżnej (Turka), do 3-klasowej szkoły w Babiczach ad Chołojów (Radziechów); dr. Kuraś Jan, nauczyciel gimnazjum w Jaworowie, do gimnazjum XI we Lwowie;

Leoczko Natalja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Kadobnej (Kałusz), do 3-klasowej szkoły w Berłohach (Kałusz);

Łuszpiński Platon, profesor państwowego gimnazjum II we Lwowie, do filji gimnazjum z r. j. n. we Lwowie;

Majgier Józef, nauczyciel gimnazjum w Buczaczu, do gimnazjum II w Stanisławowie; Moczulska Helena, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Delejowie Górnym (Stanisławów), do 1-klasowej szkoły w Berezowie Niżnym (Kołomyja); Mossoczy Mieczysław, nauczyciel gimnazjum w Sanoku, do gimnazjum w Brzozowie; Mossorowa Helena, nauczycielka 5-klasowej szkoły w Babinie (Sambor), do 2-klasowej szkoły w Pianowicach (Sambor);

Pospieszałowska Emilja, nauczycielka 5-klasowej szkoły w Telechanach (Kosów Poleski), do 5-klasowej szkoły w Łanowcach (Borszczów);

Robaczewska Zofja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Babiczach ad Chołojów (Radziechów), do 2-klasowej szkoły w Jabłonce Wyżnej (Turka); Różankowska Stefanja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Zadubrowcach (Śniatyn), do 2-klasowej szkoły w Bełełui (Śniatyn);

Semenyna Maksym, nauczyciel 1-klasowej szkoły w Machnowie (Zborów), do 1-klasowej szkoły w Meleniowie (Zborów); Serwatkowa Marja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Demianiczach (Brześć n. B.), do 2-klasowej szkoły w Peczeni (Przemyślany); Skałowska Zofja, nauczycielka szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. żeńskiego w Kołomyi, przydzielona do 7-klasowej szkoły żeńskiej im. M. Konopnickiej w Kołomyi, do szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. żeńskiego w Kołomyi; Sobolewski Marjan, nauczyciel gimnazjum I w Stanisławowie, do gimnazjum II w Jarosławiu; Strażnyk Jan, nauczyciel gimnazjum z r. j. n. w Kołomyi, do gimnazjum w Rawie Ruskiej;

Inż. Weiss Jerzy, nauczyciel szkoły rolniczej w Wacynie (Radom), do szkoły rolniczej w Mokrzyszowie (Tarnobrzeg); Wołoszyński Bolesław, nauczyciel gimnazjum w Złoczowie, do gimnazjum II w Rzeszowie;

Żołyński Leon, kierownik 2-klasowej szkoły w Wołkowcach (Borszczów), do 2-klasowej szkoły w Skomorchach (Tarnpol).

Przeniesieni w stan nieczynny.

Krasijówna Anna, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Duninowie.

Spensjonowani.

Basiewicz Jan, nauczyciel szkoły w Nakle (Przemyśl); Bonkowa Bronisława, nauczycielka szkoły w Małnowskiej Woli (Mościska);

Czedekowska Józefa, nauczycielka szkoły w Pustomytach (Lwów);

Derżko Józef, nauczyciel szkoły w Tustogłowach (Zborów);

Fiethowa Józefa, nauczycielka szkoły w Motyczu Poduchownem (Tarnobrzeg);

Galik Wanda, nauczycielka szkoły w Brzozowie; Gottliebowa Marja, nauczycielka 7-klasowej szkoły męskiej im. Czackiego we Lwowie;

Hayder Adam, nauczyciel IX gimnazjum we Lwowie, przydzielony do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie; Hlibowicka Olga, nauczycielka szkoły w Czernilawie (Jaworów); Hrynoweć Józefa, nauczycielka szkoły w Strzeliskach Nowych (Bóbrka); Hyczko Izydor, nauczyciel gimnazjum w Brzozowie;

Janitschkowa Franciszka, nauczycielka szkoły w Winnikach (Lwów); Łokaczowa Anna, nauczycielka szkoły w Cebłowie (Sokal); Monczuk Jan, nauczyciel szkoły w Bordulakach (Brody); Myhalukowa Franciszka, nauczycielka szkoły w Maksymcu (Nadwórna); Pachulicz Władysław, nauczyciel szkoły w Cewkowie (Lubaczów); Pietrowska Stefanja nauczycielka szkoły powszechnej, p. o. w Zakładzie Głuchoniemych we Lwowie;

Romanowa Bronisława, nauczycielka szkoły w Majdanie (Kolbuszowa);

Śliwiński Filip, kierownik 7-klasowej szkoły im. Kr. Jana Sobieskiego w Jaworowie; Świtlik Eustachy, profesor I gimnazjum w Rzeszowie;

Tarnawski Izydor, kierownik 2-klasowej szkoły w Zboiskach (Lwów); Tokarski Teofil, kierownik szkoły w Łyścu Starym (Stanisławów); Turkowska Zofja, nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Anny we Lwowie.

Weiss Ignacy, instruktor szkoły rzemiosł w Kamionce Strumiłłowej; Żyźniewski Włodzimierz, kierownik 2-klasowej szkoły w Porsznie (Lwów);

Zmarli.

Mikoś Walerjan, kierownik 2-klasowej szkoły w Rożniatowie (Jarosław), zmarł dnia 8 czerwca 1933 w 52 roku życia, a 32 roku służby nauczycielskiej.

Piechowiczówna Rozalja, nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. Orzeszkowej w Drohobyczu, zmarła dnia 28 kwietnia 1933 r. w 25 roku służby, a w 44 roku życia.

Strychniewicz Władysław, nauczyciel szkoły Nr. 40 we Lwowie, zmarł dnia 26 maja 1933.

Wajda Stanisław, kierownik 2-klasowej szkoły w Dąbrowie (Rzeszów), zmarł dnia 21 czerwca 1933 r. w 45 roku życia, a w 24 roku służby.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publicznych szkół powszechnych.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	**Brzeżany**	Kuropatniki	4-kl.	koeduk.	—	polski	3 ubik.	1 ha 44 a	Konkurs 2-gi
1	**Czortków**	Białobożnica	3 „	„	—	pol.-r.	3 „	2 mg	
2	„	Dawidkowce	3 „	„	—	„	3 „	2 „	Konkurs 2-gi
1	**Jarosław**	Kramarzówka	3 „	„	—	polski	3 „	$1^1/_2$ „	Konkurs 2-gi
2	„	Jodłówka	7 „	„	—	„	3 „	3 mg	Konkurs 3-ci
1	**Przeworsk**	Siennów	4 „	„	—	polski	3 „	20 a	Konkurs 2-gi
2	„	Gorliczyna	4 „	„	—	„	2 „	2 mg	Konkurs 2-gi
1	**Śniatyn**	Budyłów	2 „	„	—	ruski	3 „	2 „	
2	„	Hańkowce	3 „	„	—	pol.-r.	3 „	—	Konkurs 3-ci
3	„	Trójca	2 „	„	—	polski	—	—	
4	„	Podwysoka	3 „	„	—	pol.-r.	3 „	40 a	Konkurs 2-gi
5	„	Widynów	3 „	„	—	„	3 „	28 a	Konkurs 3-ci
6	„	Zawale	2 „	„	—	„	3 „	1462 m^2	Konkurs 4-ty

Podania o posady objęte powyższym konkursem, należy wnosić drogą służbową w terminie do końca września 1933 r.

Ogłoszenia.

Pieczęć państw. komisyj egzaminów nadzwyczajnych.

Nr. I. 15956/33. Ministerstwo W. R. i O. P. pismem z dnia 26-go maja 1933 r. Nr. I. Org. 1005/37/33 zawiadomiło, że pieczęci dla państwowych komisyj egzaminów nadzwyczajnych w szkołach powszechnych nie mogą być zamawiane, gdyż nie są przewidziane w rozporządzeniu z dnia 2-go listopada 1931 r. Nr. 1. Org. 1930/31 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 11, poz. 127).

Powyższe komisje winny posługiwać się pieczęciami tych publicznych szkół powszechnych, przy których pełnią swe funkcje.

Zaginięcie pieczęci.

Kierownictwo 1-klasowej szkoły powszechnej w Baranówce, powiatu brzeżańskiego, ogłasza, że zaginęła pieczęć szkolna, okrągła, z napisem w otoku: „Zarząd 1-klasowej szkoły w Baranówce".

Nabywanie drzewa opałowego w lasach państwowych.

Nr. O. 15677/33. Dyrekcja Lasów Państwowych we Lwowie zobowiązała się dostarczyć Radom Szkolnym oraz Dyrekcjom i Kierownictwom wszystkich szkół drzewa opałowego o wysokiej wartości kalorycznej po najniższych cenach wprost z lasów państwowych.

Cena drzewa opałowego zależna jest od ilości zamówionego opału (przy dostawie wagonowej cena zniżona), oraz od oddalenia danej miejscowości od lasu państwowego.

Przy zaopatrywaniu szkół (biur) w drzewo opałowe w bieżącym roku zechcą Rady Szkolne, Dyrekcje (Kierownictwa), przed zawarciem umów o dostarczenie opału porozumieć się bezpośrednio z Dyrekcją Lasów Państwowych we Lwowie co do ceny i warunków spłaty ratalnej. Gdy warunki podane przez Dyrekcję Lasów będą odpowiednie, należy zawrzeć z Dyrekcją Lasów umowę o dostawę, zabezpieczając w ten sposób Skarbowi Państwa bezpośrednie dochody.

PP. Nauczyciele i Urzędnicy mogą otrzymać również drzewo opałowe na tych samych warunkach po podpisaniu odpowiedniej deklaracji.

Wydzierżawianie ogrodów szkolnych.

Wskutek zarządzenia Ministr. W. R. i O. P. z dnia 28 marca 1933 Nr. I. R. 1313/33 przypomina się, że ogrody szkolne (place) nie mogą być wydzierżawiane bez zgody Ministerstwa W. R. i O. P. i właściwego urzędu wojewódzkiego, oraz bez zawarcia odpowiedniej umowy.

Książki, Czasopisma.

Książki do bibljotek.

Komunikat Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 3, poz. 82 (IV).

Chołoniewski Ant. Duch dziejów Polski. Wydanie 4. Warszawa. Księgarnia Polska. Tow. Polskiej Macierzy Szkolnej, 1932 r. — do bibljotek szkolnych dla nauczycieli.

Ks. Frąś L. Obrona Zbaraża w r. 1649, 1932 r. Skład główny: Główna Księgarnia Wojskowa w Warszawie — dla młodzieży powyżej lat 14.

Koneczny F. Skrót dziejów włościaństwa w Polsce. Wydawnictwo Księgarni J. Zawadzkiego w Wilnie, 1921 — dla młodzieży powyżej lat 14.

Makarczyk J. Przez morza i dżungle. Powieść dla dorastającej młodzieży. Bibljoteka Iskier. Lwów—Warszawa. Książnica-Atlas, 1931 — dla starszej grupy dzieci lat 11 — 15.

Meissner J. Szkoła orląt. Powieść. Warszawa. Tow. Wydawnicze „Rój". 1930 — dla dzieci lat 11 — 15.

Moszczeńska I. Źródło siły i szczęścia. Książki życia — IV. Warszawa. M. Arct. 1927 — dla starszych dzieci lat 11 — 15.

Nowakowski Z. Przylądek Dobrej Nadziei. Warszawa. Gebethner i Wolff, 1931 — dla młodzieży od lat 15.

Orkan Wł. W roztokach. Powieść. Tom. I. II. Kraków. Wydał Wojciech Meisels, 1932 — dla młodzieży od lat 15.

Ostrowski J. Kobuz. Powieść. Warszawa. Gebethner i Wolff, 1931 — dla młodzieży od lat 15.

Panteon literatury wszechświatowej w opracowaniu A. Langego i A. Toma. Węgry. Warszawa. Nakł. Polska Składnica Pomocy Szkolnych, 1921 — dla młodzieży od lat 15.

Sée H. Źródła współczesnego kapitalizmu. Zarys historyczno-gospodarczy. Przekład J. Kurnatowskiego. Nakład Fundacji wieczystej im. H. J. Chankowskiego. Warszawa, 1932 r. — dla młodzieży powyżej lat 15 oraz dla nauczycieli.

Sedlaczek St. opracował według Andrz. Małkowskiego i innych: Przeglądy i pokazy harcerskie. Musztra harcerska. Wydawnictwo Księgarni Św. Wojciecha. Poznań, 1931 — do bibljotek szkół wszelkich typów.

Stroński Zdz. Batory. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Lwów, 1928 — dla mołdzieży powyżej lat 14.

Warunki prenumeraty:

Cena prenumeraty rocznej Dziennika Urzędowego Kur. O. S. Lw. wynosi 6 złotych, która może być regulowana w 4 ratach kwartalnych. Cena numeru pojedyńczego wynosi 60 groszy. Prenumeratę wpłacać należy wyłącznie na Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.009 — Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego — Administracji Dziennika Urzędowego we Lwowie.

Cena ogłoszeń: Cala strona 120 zł., pół strony 65 zł., ćwierć strony 35 zł.

Adres Redakcji i Administracji:

Kuratorium Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, ul. Karmelicka l. 4.

Odbito w drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska 3